

Situation Dalarna

Sällskapet är snart hemlöst igen. Det hus vi hyrt in oss i har sålts. Tankarna virvlar – kommer vi att få tag i någon ny lokal? Kommer vi att ha råd? Blir vi tvungna att göra oss av med herbariesamlingar och/eller böcker?

Samtidigt är detta – om än nog så jobbigt för oss – en struntsak jämfört med det som händer där ute. Vilken hyresvärd tar emot rosentickan när gammelskogen försvinner för att profithungern var större än vackra ord i skogsskyddsstrategi och miljökvalitetsmål? Vart ska fjällkattfoten ta vägen när låglandets högvuxna drumlar till konkurrenter börjar leva loppan vid snölegan och vem tröstar ögontrösten när ängen krymper? Ingen går säker; vem som helst kan röstas ut i nästa öråd. Kronor är viktigare än känslor.

Mitt i allt detta kommer rapporten från Hästberg – nästroten finns i Dalarna! Mungiporna återvänder uppåt. Nästrot... Boende och rötter; det är ju som upplagt för symbolik. Rötterna ska likna ett fågelbo men inte tänker jag gräva upp den för att undersöka saken. Från Falun rapporteras att kryptogamdelen av hotartsboken snart är klar och blir sådär 900 sidor tjock. Det blir något att drämna i huvudet på de höga herrarna i bolagsstyrelserna det. Ja, bildligt sett, är det kanske bäst att tillägga för att inte bli anklagad för förberedelse till terrorverksamhet. Men sedan behöver vi hjälp av opinionen. Droppen verkar ju kunna urholka stenen i klimatdebatten, så varför inte i andra sammanhang?

”Jorden krymper”, säger dom. Internet, flygförbindelser och annat ska göra att perspektiven reduceras. Lärkan drillar snart högt i sky och fuglesangen har redan nått oanade höjder. Kanske är vi små där uppifrån? Ändå upphör jag aldrig att förundras; häpna över outgrundligheterna; fascineras över mångfaldens komplexitet. 900 sidor lavar bara i Dalarna – varav många aldrig tidigare släppt in en hemma-hos-fotograf... Under några år har jag skött en malaisefälla* i ett av svenska Artprojektets/Nationalnyckelns delprojekt ”Åtskilliga nya arter för vetenskapen i varje fälla” säger de preliminära ryktena. Radion rapporterar just att vi var och en bär runt på ungefär två kg bakterier av till stor del okänd typ.

Mycket är elände, men det finns ändå så mycket att upptäcka och glädjas åt. Och om allt hopp är ute – varför ska man då sitta inne? Vi

ses därute till våren; jag ska bara ut och rädda världen först. Ge mig nu till att börja med e lita kula mä bara Jorden på! Ja, och så en frökatalog.

Staffan

* Fångstanordning för små insekter alltså – läs mer i dalaentomologernas tidskrift *Inocellia*, Fredrik Sjöbergs bok *Flugfällan* och på <http://www2.nrm.se/en/malaiseproject.html>.

”Gubbe” tecknad av Pell Algot Eriksson, Malungsfors, vår nyligen bortgångne kännare av malungstraktens moss- och kärleväxtflora